

[Burgdorf]

får de organer til at fungere, som vi har til at ordne de sønderjyske forhold, så har vi ikke brug for flere, og derfor kan jeg ikke gå ind for dagsordenen.

Dohrmann (FP):

Det var oprindeligt min mening, at jeg ville være lidt flink ved ordføreren for forespørgerne, hr. Arne Melchior, fordi jeg nærmest har haft det indtryk og stadig væk har det, at når hr. Arne Melchior overhovedet rejser en sådan forespørgsel her i folketinget, så er det, fordi hr. Arne Melchior ikke kender særlig meget til sønderjyske forhold og faktisk overdramatiserer problemerne. Men jeg må nok sige, at efter de udfald, hr. Arne Melchior kom med i sin mundtlige begrundelse, er der aldeles ikke nogen grund til at skåne hr. Arne Melchior – tværtimod.

Se, grunden til at CD har rejst denne forespørgselsdebat – jeg ved, at alle i folketinget mener det, jeg nu siger, der er bare ingen, der har sagt det, måske fordi man ikke tør – er, at centrum-demokraterne indtil sidste valg havde et valgteknisk samarbejde med slesvigske parti. Det hed sig dengang, at dette valgsamarbejde kostede nogle såkaldte danske stemmer, og disse danske stemmer skal hr. Arne Melchior nu, hvor samarbejdet er afbrudt, på en eller anden måde forsøge at hale hjem igen. Det tror jeg altså, og jeg føler mig helt overbevist om, at det er baggrunden for hr. Arne Melchior og CDs pludselige interesse for Sønderjylland.

Jeg mener, at som sønderjyde, det skinner også igennem alle de indlæg, der har været indtil nu, må man glæde sig over, at der i dag er et godt og afslappet forhold de forskellige nationaliteter imellem. Det gode forhold er først og fremmest fremkommet ved, at begge parter har været besindige, har snakket sammen om tingene. Det eneste, der kan ødelægge det gode forhold, tror jeg, er, hvis der kommer folk udefra som hr. Arne Melchior eller andre og påstår, at der eksisterer nogle problemer, som faktisk slet ikke findes.

Derfor havde jeg langt hellere set, at vi havde brugt tiden her i folketinget til at løse de store nationale problemer, vi har. Vel er der da problemer i grænseegnen, det kan vi ikke komme uden om, det vil der være i enhver grænseegn, men mange af de proble-

mer, vi har, er nationale. Vi har et stort beskæftigelsesproblem i Sønderjylland. Det har man også i resten af landet, men det får man ikke løst ved at stå her og snakke om Sønderjylland og ligesom afgrænse det dertil.

Vi kan også tage sådan noget som grænsehandelen. Det siger man også til tider er et sønderjysk problem. Grænsehandelen har efterhånden fået et sådant omfang, at det faktisk også er et stort landspolitisk problem. Der kommer så galt busser fra København og langt oppe fra Jylland med grænsehandelende. Så det er heller ikke et regionalt problem mere.

Derfor synes jeg, at mange af de ting, der er påpeget her i dag, er overspillet, og at man forsøger at skubbe dem steder hen, hvor de ikke hører hjemme. Jeg tror ikke, det er helt forkert, når jeg siger, at i Sønderjylland er man langt, langt mere bekymret over de ting, der sker i København, og derfor tror jeg, der er mange dernede, der mener, at hvis man endelig skulle diskutere enkelte dele af landet, så ville det være passende, om man var startet med at diskutere de københavnske problemer.

Jeg hørte godt nok, at hr. Arne Melchior sagde lidt om afgifter og alt det dér og grænsehandel. Det slår mig temmelig meget, at hver eneste gang, der har været tale om afgiftsforhøjelser, og det er jo dem, der er skyld i, at vi har en skæv grænsehandel, har hr. Arne Melchior og kompagni stemt for. Derfor har hr. Arne Melchior og hans parti i hvert tilfælde en temmelig stor del af skylden for de problemer, vi har.

Når jeg nu har været inde på det med slesvigske parti, må jeg nok hellere tilføje, at det valgtekniske samarbejde, centrum-demokraterne og slesvigske parti havde, synes vi ikke der var noget forkert i. Det var stort set en glimrende ordning både for CD og for slesvigske parti. Men ligesom at dreje kursen 180 grader og begynde at spille på det, synes jeg man skal lade være med.

Der er blevet sagt en hel del om faren ved det tyske fjernsyn og de mange timer, sønderjyder kigger fjernsyn. Jeg tror ikke, faren er så stor, som nogle vil gøre den til. Jeg tror ikke, at der findes ret mange danskere, der, uanset om de kigger 50 timer tysk fjernsyn om ugen, bliver påvirket i den retning. Som hr. J. K. Hansen så rigtigt sagde, er de amerikanske skuespillere blevet synkroniseret